

Písemné hodnocení bakalářské práce

Autor/ka BP: Václav Štál
Název práce: Domácí násilí očima zasahujících policistů
Vedoucí práce: PaedDr. Lubomír Bajcura, Ph.D.

Hodnotící kritéria	Splňuje bez výhrad	Splňuje s drobnými výhradami	Splňuje s výhradami	Nesplňuje
A. Obsahová				
V práci jsou vymezeny základní a dílčí cíle, které jsou v koncepci práce patřičně rozpracovány. Cíle jsou adekvátně naplňovány.	☒	☐	☐	☐
Práce splňuje cíle zadání.	☒	☐	☐	☐
Studující využívá a kriticky vybírá primární a/nebo sekundární literaturu.	☒	☐	☐	☐
Práce má vymezen předmět, je využito odpovídajících metodologických postupů.	☒	☐	☐	☐
Výstupy výzkumných částí jsou adekvátně syntetizovány a je o nich diskutováno.	☒	☐	☐	☐
V práci je využita odborná terminologie a jsou vysvětleny hlavní pojmy.	☒	☐	☐	☐
V práci jsou formulovány jasné závěry, které se vztahují ke koncepci práce a ke stanoveným cílům.	☒	☐	☐	☐
B. Formální				
Práce vykazuje standardní poznámkový aparát a jednotný způsob citací v rámci práce, je typograficky jednotná.	☒	☐	☐	☐
Studující dodržuje jazykovou normu, text je stylisticky jednotný.	☒	☐	☐	☐
Text je soudržný, srozumitelný a argumentačně podložený.	☒	☐	☐	☐
C. Přínos práce*	☐	☒	☐	☐
D. Posouzení původnosti textu				
Zjištěná shoda textu (dle IS STAG/Theses):	0 %			

Slovní hodnocení významu zjištěné shody:

kontrolou nebyly zjištěny žádné shody

Slovní hodnocení práce:

Domácí násilí je negativním sociálním jevem, který u všech zúčastněných osob vyvolává nepříjemné pocity. Autor se zaměřil na zjišťování kvalitativních znaků a důsledků na prožívání policistů, kteří v roli úředních osob vybavených kompetencemi opřenými o platnou legislativu musí vstupovat do intimní zóny narušených mezilidských vztahů, přičemž nutně své zásahy pociťují jako zátěžové situace, na které by měli být připravováni po profesionální, emocionální a tedy obecně lidské stránce, aby jednali vždy adekvátně a se zátěží se uměli vnitřně vyrovnat. Zde se otevírá otázka, nakolik skutečně připravováni jsou, zda mají

k dispozici náležitou psychologickou pomoc a potřebnou odbornou podporu, a nakolik ji také využívají.

Na základě odborných zdrojů autor teoreticky popisuje domácí násilí jako jev, jenž má formy fyzického, psychického, sexuálního, ekonomického a sociálního útlaču, manifestovaného vposledku vypjatými vztahy mezi dvěma blízkými lidmi, kteří se dostávají do rolí agresora a oběti, kdy jim společnost jako nezvaný sekundant nerovného boje bývá nucena asistovat nejen z hlediska psychologického, ale v krajních případech již z hlediska legislativního, především trestně právního. Ohroženo bývá totiž zdraví fyzické a psychické, ba dokonce život dotčených osob. Objektem domácího násilí bývají statisticky čteněji ženy, ale latentně, tedy skrytě, také muži. Mezi ohrožené osoby patří však také velmi často děti, které i jako nezúčastněné svědky ovlivňuje posttraumatický syndrom, mohou si nevědomě osvojovat nesprávné návyky a vyskytuje se u nich po takových zážitcích riziko transgeneračního přenosu. Právní úprava proto musí být razantní i pružná a hrozí tresty od 6 měsíců odnětí svobody v prvním odstavci § 199 TZ až po 12 let nepodmíněného trestu v odstavci čtvrtém. Policisté se v nástupních kurzech a periodických každoročních školeních učí rozeznávat projevy domácího násilí, uplatňovat své kompetence a dozvídají se o primární prevenci, či se na ní dokonce podílejí někdy ve spolupráci s nestátními institucemi, např. Bílým kruhem bezpečí, Rosou, intervenčními a poradenskými centry a azylovými domy. Znají postup při zásahu na místě domácího násilí podle Metodické příručky z roku 2010 a pravidla uplatňování institutu vykázaní osoby z bydlíště podle § 44 z. č. 273/2008 Sb., o PČR. V Libereckém kraji se policisté podíleli na vykázaních, jejichž počet v posledních 10 letech narůstal, stále je velmi četný a v letech 2011–2014 převyšoval počet 100 případů ročně. Autor od libereckých expertů zjišťoval podrobnosti o poskytování psychologické péče zasahujícím příslušníkům PČR a o Systému kolegiální podpory, kterou paradoxně příslušníci vyhledávají málo, a to dokonce až tehdy, když se sami dostávají do role obětí domácího násilí.

V praktické části autor ke svému průzkumnému šetření volil metodu dotazníku, kterou doplnil dvěma rozhovory. Respondenty jím zkoumaného vzorku byli příslušníci PČR většinou v nejproduktivnějším věku 26–45 let s různou mírou zkušeností podle délky dosavadní služby, zařazení ponejvíce v obvodních odděleních PČR. Všichni deklarovali, že absolvovali některý typ proškolení, na základě něhož domácí násilí rozpoznávají a 95 % z nich má se zásahy v těchto případech osobní zkušenost, ve které za násilníky jednoznačně označili muže. Autorovi se tedy zcela zřejmě podařilo dotazníkovým šetřením oslovit přesně tu skupinu příslušníků, která by mohla přinést odpovědi na základní otázky dané cílem této bakalářské práce. Tím spíše jsou potom zjištěné výsledky překvapující a upozorňují na mnohem závažnější problém naznačující tendenci k formalismu v oblasti psychické přípravy příslušníků a jejich celoživotním posilování v etických postojích a emocionální odolnosti. Jen tak lze totiž vysvětlit, proč téměř polovina příslušníků tvrdí, že služební nasazení v případech domácího násilí v nich nezanechalo žádné pocity, ačkoli mnozí po zásazích přiznávají negativní pocity. Málo také vědí o existenci rezortních služeb psychické podpory, ale navzdory neznalosti nikdo z nich nehodnotí tyto služby jako špatné, či nedostatečně prezentované. Raději v sobě nesou mlčky stopy negativní psychické zátěže. Objektivní hodnocení úrovně psychických služeb a podpory se tedy ukazuje jako velmi ztížený a komplikovaný cíl. Soukromé pocity jen zčásti odhalují důvěrné rozhovory autora se dvěma respondenty, jeho kolegy s delší dobou praxe. Muž (36 let) a žena (35 let) přiznávají jen pocit smutku, ale zároveň své zážitky hodnotí jako důležitou praktickou zkušenost, která by měla být s kolegy sdílena. Autor na základě svých zjištění doporučuje vhodné postupy pro adekvátní přípravu příslušníků PČR na jejich náročné povolání.

Práce splňuje požadavky na udělení akademického titulu Bc.:	ANO
Práci doporučuji k obhajobě:	ANO
Návrh klasifikačního stupně:	výborně

Náměty pro obhajobu:

1/ Proč se příslušníci PČR stávají ohroženou skupinou, tedy lze u nich předpokládat, že by se mohli stát potenciálními agresory, nebo i oběťmi domácího násilí?

2/ Čím lze vysvětlit neochotu policistů hovořit o jejich psychické zátěži v případech zásahů u domácího násilí, ale i u zásahů jiných? Hraje tu roli obava z projekce násilí do jejich chování v soukromém životě, obava z psychické nákazy, či něco jiného?

Datum: 28.05.2020

Podpis: _____